



2007. ŐSZ

# KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

XI. évf. 3. szám

---

## 2008 – A SZENTÍRÁS ÉVE

*Az előttünk álló gyülekezeti munkaév kiemelt témája a Biblia. Ezzel szeretnénk kapcsolódni a magyarországi történelmi egyházak közös szándékához, hogy a 2008-as év legyen a Szentírás éve. Ennek kapcsán kértük meg lelkészeinket, hogy idézzék fel egyik kedves, meghatározó emléküket a Bibliával kapcsolatban.*

### A narancssárga Biblia

Erdélyben, Tordaszentlászlón születtem. Gyermekkoromat, fiatal éveimet a híres-hírhedt Ceausescu diktatúra idején éltem. Hittanórára, konfirmációra mindenki csak saját felelősségére járhatott. De akinek a gyermeke eljárt az egyházi alkalmakra, azt a templomba vezető úton, a hídon, vagy éppen iskolai értekezleten figyelmeztették, hogy annak következményei lesznek.

A faluba időnként holland segély érkezett: ruhák, könyvek, Bibliák. Így került az alszegbe is egy darab, narancssárga borítójú gyermekbiblia. A szomszédban lakó idős hölgy volt ennek „örizője”, ő tartotta számon, hogy mikor ki veszi kölcsön a könyvet. Bárki, bármikor

bemehetett a tisztaszobába, és az asztalról elvehette azt. Sokáig senki nem merte elvinni, elkérni. Emlékszem én magam is sokszor megkerültem az asztalt, érdeklődtem, hogy miért ilyen a színe, hiszen az otthoni Biblia nagy, nehéz és régi, nagyanyám mindig belejegyez valamit... És különben is olyan furcsa rajzokkal van tele az új, narancssárga Biblia. Aztán egy napon nagyanyám és a szomszéd néni meghívták a szomszédos gyermekeket „meseolvasó” délutánra. Sütemény és tea várt ránk, és Erzszi néni kezébe vette a furcsa, narancssárga Bibliát, és olvasni kezdett belőle. Sok-sok vasárnap követte még ezt a napot, és sokunk életét meghatározta az, hogy a tiltás, a figyelmeztetés ellenére mégis vannak olyanok, akiknek fontos, hogy az Ige köré gyűjtsék a gyermekeket és a fiatalokat.

A narancssárga Bibliát én örököltem. Gyermekeimnek, amíg kisebbek voltak, szívesen olvastam fel belőle. De aztán győztek a sokszínű, szebb illusztrációs gyermekbibliák, és a szerény, furcsa rajzú Biblia visszakerült a polcra. Hátha még az unokák előveszik egyszer.

Blázy Árpádné

## Első találkozásom a Bibliával

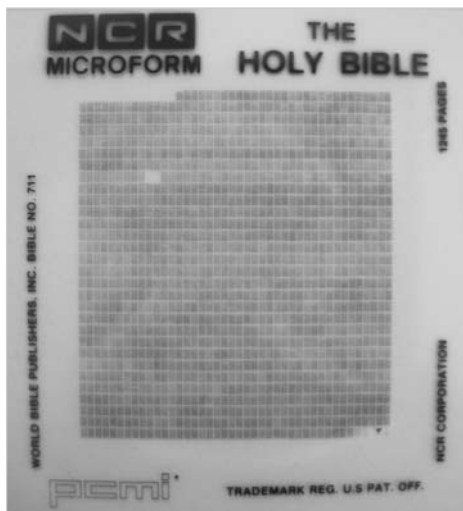
Gyermekkorom izgalmas története ez. A nagymamámnál őrizünk egy ősi családi Bibliát. Hatalmas alakú, méltóságteljes, többkilós könyv, kutyabőr kötésben, rézkapcsokkal. Torkomat fojtogatta az izgalom, amikor először megengedték, hogy a kezembe vegyem, megnézzem, belelapozhassak. Úgy hiszem, nem tudtam még olvasni, de azt a leghatározottabban éreztem, hogy ezekre a lapokra valamilyen felséges dolog nyomtatott. Isten ígéje, hallottam. A hátuljában családi bejegyzések, az első 1784-ből. A betűk gyönyörűen formáltak, szabályosak, bámulatosan szépek. Pedig kézirás. Mihelyt már magam is megtanultam a betűvetést, megpróbáltam ezt a kézirást utánozni, annyira megragadott. Amikor Bibliát tartok a kezemben, sokszor eszembe jut gyermekkorom e fennkölt érzése, az a „gyönyörködő tisztelet”, ahogyan a kezembe vettem.

*Szávay László*

## Apró kincs a könyvespolcon

A nyári tisztasági festést követően szolgálati lakásunkat egy kicsit átrendeztük. A könyvespolcok új helyének kitűzését követően egy igencsak időigényes művelet következett. A gyermekszoba közepén tornyosuló könyvrengeteget kellett tematikusan újrarendezni, s megtalálni minden egyes darab megfelelő helyét a polcokon.

A könyvek közül számomra az egyik legkedvesebb – érdekes módon – nem egy régi, többszáz éves könyvritkaság, hanem éppen ellenkezőleg, egy igazán kisméretű, mindössze bélyeg nagyságú



*A legkisebb Biblia*

technikai csoda, ami tulajdonképpen nem más, mint egy 30X40 mm-es diaposzítív. A féltve őrzött kincset még ösztöndíjas koromban kaptam, melyről a hozzátartozó ismertető füzetből rö-



*Mikroszkóp*

vest kiderül, hogy aki két uja közé fogja a műanyag lapocskát, a világ legkisebb Bibliáját tartja kezében.

Próbálkozhatunk, hogy például az ablak felé tartjuk a diát, szabad szemmel azonban – bármilyen éleslátással is rendelkezünk – sajnos nem fogjuk tudni olvasni a miniatűr könyvcsoját. Elég azonban hozzá egy egyszerű mikroszkóp vagy a diaképernek egy megfelelő nagy – mondjuk 6,6m x 8,8m-es nagyságú – felületre való kivetítése, s máris meggyőződhetünk: mindez nem mese, hanem valóság!

A szemmel is még megkülönböztethető 25 sorban nem betűk sorakoznak egymás mellett, hanem minden sor a Biblia 50-50 oldalát foglalja magába. Így a hagyományos diaprojektívon egész pontosan 1245 oldal található, azaz a teljes Szentírás – angol nyelven – mind az 1189 fejezetével és 773 746 szavával együtt. A Biblia méretaránya 1:48 400.

Ez a „könyvritkaság” igazán nem rendelkezik különösebb helyigénnyel! Sőt a könyvek rendezésénél éppen arra kellett ügyelnem, nehogy nyoma vesszen a többi vaskosabb, olykor külsőre is sokkal mutatósabb Szentírás között...

*Blázy Árpád*

### **Testvérem, olvasd a Bibliát!**

Diákkoromban rendszeres, hűséges bibliaolvasó voltam. Később kevésbé. Amikor 1957-ben vizsgálati fogságban voltam, a feleségem behozott egy Bibliát. A parancsnok ordított velem, csapkodta, szemétnek nevezte, de végül ideadta. A börtönben elvették, de a zárkában volt egy katolikus pap, aki megtarthatta a breviáriumát.

Volt időszak az életemben, amikor templomba sem jártam rendszeresen, aztán – vagy két évtizede – megint rendszeres bibliaolvasó lettem. Az Útmutató szerint olvasom a Bibliát, és sokszor érzem személyes üzenetnek a napi igét. Anyám – aki mindig rendszeresen olvasta a Bibliát – gyűjtötte, kiírta a napi igét életem jelentős eseményei, fordulópontjai alkalmából. Ezt csak nem sokkal a halála előtt mondta el nekem.

Az Útmutató használata üdvös, de veszélyes is. Vannak, akik jóskönyvként értékelik. Tanúja voltam annak, hogy valaki kézbe vette a frissen megjelent Útmutatót, és „na, nézzük, mit üzennek nekem” felkiáltással kikereste a születése napját. Aztán lecsapta, mert úgy érezte, nem kapott üzenetet.

Bár az Újszövetséget többször végigolvastam, amikor az Útmutató szerint lassan, araszolgatva újra és újra olvasom, mindig rábukkanok valamire, amit korábban nem vettem észre. Most a kórházban egy angol-magyar Bibliát olvasok, ami által nemcsak az angol kánaáni nyelvben leszek otthonosabb, de ropant érdekes különbségek is vannak a fordításban. Van rá eset, hogy az angol szöveg jobban megvilágítja valaminek az értelmét.

Testvérem, olvasd a Bibliát rendszeresen! Az ige Isten szava. Mindig. Akkor is, ha nem halljuk meg minden esetben.

*Schulek Mátyás*

### **A Biblia mint útikönyv**

A gimnáziumi harmadik osztály után egy egész nyári szünetet átölelő nyugateurópai útra indultam el egymagam. Ma sem értem, hogyan engedhettek el a

szüleim, hiszen nagyon fiatal voltam, nem is beszélve arról, hogy mindez a nyolcvanas évek második felében történt. Talán az elszántságomat látták, vagy nagy utazóként tudták, hogy mennyi hozadéka lehet egy ilyen vállalkozásnak.

Jól meg kellett terveznem, hogy mit viszek magammal egy ilyen hosszú útra. Sokáig gondolkodtam például azon, hogy milyen könyveket vigyek magammal. A választás végül a Bibliára és egy tankönyvre esett. Ez utóbbi *Ferenczy Erzsébet*, gyülekezetünk volt lelkészének bibliaismereti hittankönyve volt. Arra gondoltam ugyanis, hogy az út alatt végigolvasom a Bibliát. Rengeteg szép helyen jártam az út során, sok emberrel ismerkedtem meg, nyelvgyakorlás szempontjából sem volt haszontalan a hosszú nyaralás. A legkedvesebb élményeimként mégis azok az órák maradtak meg, amikor egy csöndes parkban, egy hosszú vonatkozás alatt, vagy éppen egy ifjúsági szállás emeletes ágyán olvastam a Szentírást.

Csak később fogalmazódott meg ben-

nem, hogy valójában két utazáson vettem egyszerre részt. Az egyiket jól megterveztem, pénzt gyűjtöttem rá, beszeriztem a szükséges vízumokat, és így tovább. A másikat nem én terveztem. Az út vitt magával. Pontosabban a Szentírás. Olyan kérdésekhez vezetett el, amelyeket egyedül nem tudtam volna megtalálni, olyan üzenetek szóltak meg, amelyek minden idegen nyelvnél szében szóltak. Ezen az úton sokat megtudtam magamról, Istent kereső elődökről, de mindenekelőtt arról az Úrról, aki ma is szenvedélyesen keresi az embert.

Nagyon nagy élmény volt számomra ez az utazás. Most, amikor az előttünk álló gyülekezeti munkaév középpontjába helyezzük a Szentírást – kapcsolódva a történelmi egyházak közös céljához, hogy a 2008-as esztendő legyen a Biblia éve –, kívánom, hogy minél többen gazdagodni tudjunk Isten iránti hitben és embertársi szeretetben az Ige hallgatásán és olvasásán keresztül.

*Joób Máté*

---

## INTERJÚ SZÁVAY LÁSZLÓVAL, KELENFÖLDI HATODÉVESÜNKKEL

– *Miért döntöttél úgy annak idején, hogy teológiai tanulmányokat folytatsz?*

– Így hét év távlatából komolyan el kell gondolkodnom a kérdésen. Azért egy teológusviccel élve megjegyezném, hogy a szűk családi körben senki sem gyarapította a „láthatatlan egyházat” a kikonfirmálók táborában. Családunkra jellemző az egyházzhűség, habár például a teológiai stúdiumokra eddig nem akadt példa. Engedtesék meg, hogy egy kicsit illúzióromboló legyek: egyszerűen kí-

váncsi voltam. De meg is fordítom: azóta csak még kíváncsibb lettem.

– *Melyik gyülekezetből érkezted? Hogyan emlékszel vissza az ott töltött időszakra?*

– Soltvadkerti vagyok, evangélikus és lokálpatrióta. Ha a szűkebb hazámról kell beszélnem, mindig ezzel kezdem. Édesanyám *Káposzta Lajos* lelkész, későbbi esperes és püspökhelyettes első konfirmandus csoportjának tagja volt. Én is hozzá jártam hittanra, és nála konfirmálkoztam. Az ő személyisége, meg-



nyerő mentalitása, határozott vezetési stílusa rendkívül mély nyomot hagyott bennem. Sokat köszönhetek mind neki, mind a gyülekezetnek, amely mindenben segítségemre volt, sorsomat máig nyomon követi. Gyülekezetem országos viszonylatban is jelentősnek számít, 2800 taggal bír, és mélyen hagyománytiszteelő. Büszke vagyok rá. Soha, sehol a világban nem leszek otthon annyira, mint az soltvadkertei evangélikus templomban.

– *Vannak-e egyházhoz kötődő meghatározó élményeid a gyerekkorodból, fiatalkorodból?*

– Már gyermekként is nagyon kötelességtudó voltam. Hittanról 6 év alatt egyetlen egyszer hiányoztam, egy rokonunk temetésére utaztunk. Nagyon szerettem azt, amit nekem az egyház jelentett. Meghatározó élmény? Számptalan. A két leglényegesebbet említtem. Az egyik az oltárképünk, amely a süllyedő Pétert ábrázolja, amint Jézus kezét markolja kétségbeesetten. Lenyűgöző a kidolgozottsága, minden alkalommal megcsodálom gyermekkorom óta. A másik a konfirmáció utáni ifi. Döntő szerepet

játszott abban, hogy kamaszként helyes irányban fejlődött az Isten-képem.

– *Úgy tudom, cserkészkedsz... Mesélnél erről egy kicsit?*

– 1990 óta – volt egy hároméves megszakítás – cserkészkedem. Először őrsvezető lettem, majd tisztii fogadalmat tettem, 2002-ben pedig átvettem otthon a csapatparancsnokságot. 2001-től többemagammal Bács-Kiskun megyében létrehoztunk egy azóta is igen magas színvonalon működő őrsvezetőképzést és táborot. 5 évig voltam kiképző, egy évben táborparancsnok. Rajongok a cserkészéletért, semmivel nem cserélném el. A gyakorlati évem és az ELTE BTK-n végzett filozófia szak lekötötte minden energiám. „Paradox” módon a cserkészmunkában töltődöm fel...

– *Mit vársz ettől az évtől?*

– Azt, hogy hittel, akaraterővel, céltudatossággal minden kitérőt célomat elérjem. Sok van.

– *A sporthírek az unokatestvéred, Szávay Ágnes nevéből hangosak. Milyen egy neves teniszező unokatestvérének lenni?*

– Szüleink a '80-as években egymás mellé építettek házat. Mi hatan, első unokatesók együtt nőttünk fel. Kapcsolatunkban soha nem volt „üresjárat”. Október végén jön haza Ági, és gőzerővel készítem fel a töri érettségire. Amíg nincs itthon, aktívan tartjuk sms-ben és e-mailben a kapcsolatot. Megváltozott az életünk, neki is, nekem is. Neki persze jobban, de attól még elsősorban unokatesók maradunk. És nagyon szeretjük egymást. Semmi extra.

– *Nagyon köszönöm az interjút, és kívánom, hogy hasznosan teljen el az évéd közöttünk!*

Mády Erzsébet

## NYÁRI TÁBOROK

Nincsen nyár táborok nélkül, és Istennek hála idén sem volt ez másképp. Alább olvashatunk három beszámolót gyülekezetünk három táboráról: a gyerekek, a kisifjúság és a nagyifjúság mind külön-külön együtt lehettek lelkészeink és lelkes laikusok vezetésével.

### Vidéki élet



*Gyite, paci!*

Az idei hittantáborosok belekóstolhattak, hogy milyen is az igazi vidéki élet. A nyári hittantábort a Nógrád megyei Terényben rendeztük meg, ahol mintegy 25 kisiskolás gyűlt Isten ígéje köré nap mint nap. A táborvezetők igyekeztek úgy

összeállítani a programot, hogy mind-egyik korosztály (óvodás korú, és 6. oszt. is) jól érezze magát. A hét folyamán Jézus csodáiról beszélgettünk, és a foglalkozások kapcsán megjelentünk egy vidéki menyegzőt – kürtös kaláccsal, díszes fejdíszekkel –, utaztunk lovas kocsin, egy igazi tó mellett megismertük Péter történetét, aki a háborgó tengeren elindult Jézus felé, játszottunk, és vetélkedtünk. A fiúk közül volt, aki szénát gyűjtött, boglyát rakott, de volt olyan, aki a rózsegyűjtésben segített, hogy hangulatos tábortűz mellett zárhassuk a terényi tábor. Közben egyesek rácsodálkoztak a vidéki élet közvetlenségére, hiszen a hét minden napján újabb gyermekek csatlakoztak hozzánk, és vettek részt szívesen foglalkozásainkon. Hazainduláskor pedig az ének szavaival biztattuk egymást: „ha te Jézust követed, akkor leszel boldog”. Jó lenne, ha ez az emelkedett hangulat megmaradna hosszú-hosszú ideig gyermekeink szívében, hogy felnövekedve ők is tanúságot tehessenek a mi Urunkról!

*Blázy Árpádné*



*Együtt a terített asztalnál*



*Tábortűz*

## Ahogy a kisfisek látták

Néhány személyes vélemény a júniusi vendégarc ifítáborról:



*Vendégünk volt Bora Katalin*

– A tábor maga szuperre sikeredett, csak a kaja volt rossz. Jó arcokkal lehetünk együtt, és örültem a sok-sok focinak is.

– Szerintem nem volt jó a tábor. Hogy miért? Csak.

– Király volt a tábor! Kár azonban, hogy egy sajnálatos baleset miatt nem tudtam végig kiélvezni.

– A tábor jó volt. Sokat játszottunk és igen jó volt a társaság. Sok érdekes dologról is hallottunk.

– A szabad programok tetszettek a



*Vízibombázás*

legjobban: pl. vízi bombázás, batikolás, esti programok, éjszakai túra.

– A tábor nagyon jó volt, szerintem mindenki jól érezte magát.



*Batikolás után*



*Úrvacsoraosztás a záró alkalmon*

## Nagyifítábor Tokajon

A pénteki ifi Tokajban töltött nyolc napot augusztus végén. Amikor Máté kért egy rövid beszámolót, elkezdtem gondolkodni, hogy mi az, ami elsősorban eszembe jut az ifítáborról. Időrendben így jöttek az emlékek:

Napszemüveg a Bodrog fenekén, ami egy borulás eredménye, a borulás pedig azért következett be, mert egyszerre többen kapaszkodtak bele és próbáltak bemászni egy olyan kenuba, amelyben már alapállapotban is négyen ültek.



*Bringatúra*

Olajjal elárasztott konyha, ami az éjfél mosogatáskor fellépő koncentrációhiány következménye.

Majdnem elsüllyedt kenu, aminek az okát inkább ne firtassuk.

Első esti úrvacsorás istentisztelet a kempingben hatalmas villámlások közepette.

*Aron, Enikő, Piff* áhítatai előtti és utáni nagy éneklések 4 gitár, 1 hegedű és 1 furulya segítségével.

Élénk beszélgetés a homoszexualitásról a Nagy Kopasz-hegy megmászása közben.

Két defekt a szabolcsi földvár felé menet.

Denevérek a gávavencsellői kastélyban, előlük még a fiúk is halálra váltan menekülnek.



*Gyalogtúra*

Óriási Munchkin-partik a nagy melegben.

*Formanek Petitől* alig lehet elkérni *Benő* tilinkóját.

*Visnó* és *Lala* saját készítésű horgászbottal pecáznak, és *Ildinek* nehezeére esik közben csendben maradnia.

*Máté* tíz év után újra biciklin, és nagyon élvezi.

*Ruzicska Peti* idegeskedik, hogy miért nincs még kész a vacsora; én idegeskedem, hogy ő miért idegeskedik azon, hogy képtelen vagyok kiszámolni, mennyi idő alatt lesz kész 18 főre az étel (örültem, hogy a mennyiségeket sikerült jól eltalálni, mindenesetre tapasztalt háziasszonyok megnyugtathatnának, hogy erre ők sem lennének képe-



*Bortúra*



*Éneklés, áhítat*



sek, de lehet, hogy nekem is van még mit fejlődnöm...)

Ezekből a pillanatképszerű emlékekből látszik, hogy nem unatkoztunk Tokajban. Már csak azért sem, mert szinte nem volt nap, amelyiken ne jött volna valaki, vagy ne ment volna el. Jó volt látni, hogy többen is nyolc órát utaztak azért, hogy két napig együtt lehessünk. Nekem – mindezek mellett – még a beszélgetések jelentettek nagyon sokat: beszélgetések nagy körben és négy szemközt, főzés közben, kirándulás közben, egy pohár tokaji bor mellett, reggel a Bodrog partján, Tokajban egy padon, utolsó este a kempingben.

Jó volt ott lenni, együtt lenni, de azért jó volt hazajönni is, mert akármi-lyen jól éreztük magunkat, mindenki elfáradt egy kicsit (nagyon)!

*Inotai Dóra*

### A „sárvári” cserkész tábor

*Egy hagyományos cserkész tábor ismertetőjelei a következők: előtáborral kezdődik, van keretmese, a táborhely el van rejtve, és a mindennapi teendők valamint a programok mellett alig van idő aludni. Így történt ez a Budavárral közös Dévai Bíró Mátyás cserkészcsapat idei táborában is. Az előtábor alatt a vezetők a nagyokkal („Roverek”) felépítették a tábor, a keretmese maga Dévai Bíró Mátyás és kora volt, a helyszín neve „Sárvár”, a táborlakók – hétévestől huszonévesig – pedig keveset aludtak. Annál többet mozogtak, nevettek, tanultak, kirándultak, birkóztak, főztek, énekeltek. A rövid beszámolót a csapat honlapjáról ([www.32dbm.hu](http://www.32dbm.hu)) vettük át.*

Az előtábor kicsit nehezen indult, ám



*Istentiszteleten*

a fiúk végül roverekhez méltó módon kezelték a helyzetet és a kezdeti hangulaton gyorsan úrrá lett az „építsünk egy nagyon remek tábor!” mindent elsöprő lelkesedése. A hideg, szeles idő ellenére igazán remekül sikerült a körlet a sziklaszirt tetején. A Tulyom órs (Sólyom + Turul) felállította a latrinákat, a keresztet és a zászlórudat, sőt a kétszárnyú táborkaput is. Negyedikén megérkezett az erősítés a „cserkészraj” képében. Gyorsan nekifogtak a további építkezésnek, ám ezt az eső kicsit megnehezítette. Ekortól kezdve szigorúbb napirend lépett életbe, pontos ébresztővel és kötelező takarodóval.

„Sárvár városának” 25 főre duzzadt népe sok színes programon vett részt.



*Kalácssütés*



*Felekezetek közötti hitvita*



*A Farkas körlet kapuja*

Métáztunk a réten, tudásolimpián vetünk részt, és volt éjszakai hadijáték. Megérkeztek a kiscserkészek is, akik ügyesen fölcipelték hatalmas zsákjaikat a falu fölötti táborhelyre. Délután az immár teljes létszámú csapat istentiszteleten vett részt, amelyet *Szarka István*, a bakonycsérnyi lelkész tartott. A tábor során a GH-nak („Gazdasági Hivatal”) köszönhetően azok az őrsők, amelyek már megtanultak főzni, szépen gyarapodtak testben is, nem csak lélekben. Akik elrontották a vacsit, vagy túl sokat izogtek-mozogtak, azok bezzeg fogytak.

A vasárnapi istentisztelet és az esti táborúzt után került sor a fogadalomtételre, így új kiscserkész- és cserkésztestvéreinket üdvözölhettük.

Másnap vásárt rendeztek „Sárvár városában” (mindez persze az erdőben és a réten), ahol minden nemzetség és cég valamilyen látványossággal, mutatvány-

nyal vagy szolgáltatással készült. Lehett kapni mézeskalácsot, sütni kürtőskalácsot, de volt vízivóverseny, italkóstoló, íjászat és keresztvetés is.

A másnapi sportnapon a hét csapat tagjai különböző állomásokon mérhették össze tudásukat. A „legkönnyebb” állomások a birkózás, a rönkhajtás és a zsákbanfutás voltak. A második szinten zoknigány, polifoamvívás, keresztvetés és népdalordítás várta a versenyzőket. A továbbjutást követően a kötélhúzás, tízpassz és szkanter jelentették a feladatokat, a pusziharc csak a vezetők körében számított népszerűnek, még a roverek is elkerülték.

Aki kíváncsi még az akadályversenyre, a „kémek” leleplezésére, a lakomára, a métázásra, és egyáltalán a tábor hangulatára, az látogasson el honlapunkra, ahol pontosan 308 darab fényképet lehet megcsodálni!

*forrás: 32dbm.hu*

## MEGÚJULTUNK KÍVÜL-BELÜL – ÉPÜLET-FELÚJÍTÁSI MUNKÁINK

Épületegyüttesünk felújítási munkái idén is folytatódtak. Az év elején elsőként az *Ittész Marika* néni által lakott alagsori lakás gyenge és vékony bejárati

ajtáját cseréltettük ki egy jól szigetelő, biztonságosan zárható ajtóra. A nyári időszakban elvégeztettük *Blázy Árpádék* lakásának tavaly félbeszakított festési

munkáit, ahol a lakás jobb kihasználhatósága érdekében egy válaszfal is épült.

Ebben az évben a külső munkák voltak a leghangsúlyosabbak. A korábbi években elkezdett homlokzat-felújítást a nyugati szárny Magyar István utca – Károly Gáspár tér felé eső részeivel folytattuk. A kijavított vakolat megújult színezést kapott. Felújították a bádogos szerkezeteket, az erkélyek műköszegélyeit és mellvédjét. Letisztították az erkélyeket alátámasztó nyerstégla pilléreket. Reflektort szereltek a kert felőli homlokzatra, hogy fiataljaink az őszi időszakban a korán sötétedő délutánon is használhassák a kertet és a játékszereket. Ezzel egyidőben a Bocskai úti homlokzat alsó részét újrafestették, ezzel eltüntették a sok rút falfirkát. A külső tatarozási munkákat egyfelől a Fővárosi Önkormányzat pályázatán nyert összeg felhasználásával, másfelől gyülekezetünk tagjainak adományaiból valósíthattuk meg.

A homlokzat felújítási munkáihoz kapcsolódva újjáépítettük és kiszélesítettük a kertbe vezető rozoga betonlépcsőt. A kertben felállított pergola alatt a padok és az asztal kővel megszórt talajon állt. A sokszor sáros felületet nagyon

nehéz volt takarítani, ezért ide betonlap-burkolatot készítettünk.

A családi istentiszteleteken a kert felújítási munkáihoz külön adománygyűjtést is szerveztünk. Ennek köszönhetően a kis játszókertünk – gyermekeink nagy öröme – egy csúszdával bővült, amelynek felállításában az ifjúság több tagja is segítséget nyújtott.

Végül őszre maradt a harang mozgatószerkezetének felújítása. Tavaly az elektromos szerkezet felmondta a szolgálatot, így néhány vasárnap kézzel kellett a harangot húzni. Ez a nehéz fizikai munka mellett azzal is járt, hogy csak az istentiszteletek kezdetén szólhatott a harang. Akkor csupán az elektromos szerkezet ideiglenes javítása történt meg, de mára elkerülhetetlenné vált egy nagyobb felújítás. Az őszi folyamán ennek keretében korszerű vezérléssel is ellátják a mozgatószerkezetet.

Nagy örömmel tölthet el bennünket, hogy kedves épületünk idén is szépülhetett, és reméljük, hogy a még elmaradt homlokzatrészek felújítását követően fennállásának 80. évfordulóját méltó módon ünnepelhetjük. Ehhez is kérjük testvéreink további áldozatos támogatását.

-szya-

## VÁRATLAN TISZTSÉG

*A Kelenföldi Evangélikus Templomépítő Alapítványt* alapítása óta figyelemmel kísérem. Korábbi farkasréti istentiszteleti helyünk (a Németsölgyi út 138. sz. alatt) életveszélyessé válásakor 1991-ben alakult 10 alapító tag kezdeményezésével egy új kápolna felépítésének segítésére. A kis templom 1994 decembe-

reben el is készült, az alapítvány tevékenységét célszerű volt bővíteni. Így ma az idősek, egyedülálló, a határontúliak, hátrányos helyzetű csoportok segítése, templomok, egyházi épületek karbantartása, restaurálása is céljai közé tartozik.

A legutóbbi tisztújítás alkalmával megválasztottak gondnoknak a több

éve üresen álló posztra. Akkor még nem gondoltam, hogy ezzel a tisztességgel az is jár, hogy a kuratórium (melynek tagjai a lelkészeken kívül a mindenkori tisztségviselők) elnöke, hivatalos ügyekben az alapítvány képviselője is kell, hogy legyenek. A Fővárosi Bíróságon minden változás bejegyzésre került, *Sass Lóránt* korábbi gondnok, illetve képviselő pedig átadta nekem a vaskos dossziékat, iratanyagokat, és persze tapasztalatait a működtetéssel kapcsolatban.

Bevételeink alapja az adományok és az 1%-os felajánlások, kiadásunk főbb tételei 2005-ben és 2006-ban: templomfelújításra 1,5 millió, illetve 700 000 Ft, a hátrányos helyzetűek, határöntúliai segítségére pedig mindkét évben 1 millió Ft volt.

A testvérek is találkozhatnak a hírlevélbe tett vagy az iratterjesztési asztalon elhelyezett alapítványi csekkekkel (számlaszámunk: 11711034-20441870). Annak, aki adózik, célszerű befizetéskor

az adószámot is feltüntetnie, mivel az alapítvány közhasznú szervezet, és így az adományok 30%-a az adóból levonható. Év elején meg tudjuk küldeni az igazolást a befizetett összegről. Ugyanígy várjuk az adóbevalláskor az 1% felajánlását is (adószámunk: 18006173-1-43).

Köszönjük testvéreink adományait, hogy segítségükkel alapítványunk áldozni tud ezekre a nemes célokra.

*Mády Rezsőné*

A gyülekezet nevében ezúton is köszönjük azt a másfél évtizedes szolgálatot, amelyet *Sass Lóránt* testvérünk, gyülekezetünk korábbi gondnoka a Kelenföldi Evangélikus Templomépítő Alapítvány képviselőjeként végzett. Kérjük az Uristent, hogy presbiterként és a farkasréti ügyek felelőseként még sokáig munkálkodhasson közöttünk!

*A gyülekezet elnöksége*

## „...HOGY AZ EMBER MŰVELJE ÉS ŐRIZZE A KERTET”

*Istentől kapott feladatunk, hogy vigyázzunk a teremtett világra. Az Atya gondviselő szeretetének az eszközei lehetünk, ha komolyan vesszük a ránk bízott feladatot. Műveljük és őrizzük az ajándékba kapott földet! Miként történhet mindez? Erre kaptunk gyakorlati ötleteket már a balatonszárszói gyülekezeti hétvégén Gadó Györgytől és Kézdy Edittől. Ennek folytatása az alábbi cikk is.*

### A gyülekezet zöldítése

Áprilisban a szárszói gyülekezeti hétvégén feleségemmel, Edittel előadást tar-

tottunk arról, hogy felelősek vagyunk bolygónk jövőjéért, ezen belül szűkebb lakóhelyünk környezeti állapotáért. Főképpen a globális felmelegedésről volt szó, *Al Gore* könyve alapján a Tibeti-fennsík olvadó gleccsereiről, a Katrina hurrikánról és az antarktisi császárpingvinekre leselkedő veszélyekről vetítettünk képeket. A beszélgetés végén sokan egészen személyesen tették fel a kérdést: Mit tehetek én egy ilyen reménytelennek látszó ügyben? Abban már Szárszón megegyeztünk, hogy bár nagy a kísértés, aligha lenne etikus a felelősséget ennyivel elhárítani: A mi

egyéni döntéseink nem sokat számítanak, ha eközben a nagy többség féktelenül fogyaszt, pazarol, szennyez. Ez talán racionális vélemény, de Jézus arra tanított, hogy a többség viselkedésével mit sem törődve, vagy azzal akár szembeállva, ragaszkodnunk kell a jóhoz.

Ez a nyár sajnos ismét súlyos érv volt a globális felmelegedés valósága mellett. Egy 30 fokos júliusi estén *Joób Mátéval*, *Eszterrel* és *Edittel* négyesben arról beszélgettünk, hogy a kelenföldi gyülekezet milyen konkrét változtatásokkal tudná megmutatni, hogy komolyan veszi a környezetvédelem ügyét. Egyházi állásfoglalásokban eddig sem volt hiány. Az elmúlt húsz évben szinte valamennyi egyház elkötelezte magát a teremtett világ megőrzése mellett. Utoljára a múlt héten *I. Bartholomaios*z konstantinápolyi pátriárka kezdeményezésére hat világvallás magas szintű vezetői egy rohamosan olvadó grönlandi gleccser közelében a klímaváltozás ellen imádkoztak. Nem akarom lebecsülni a teológiai állásfoglalásokat és a közös imákat, de az üvegházhatású gázok kibocsátása mégiscsak akkor fog csökkenni, ha a vallásos – és vallástalan – emberek életmódja megváltozik. Éppen ebben a szellemben a kelenföldi gyülekezetnek olyan változtatásokat szeretnénk javasolni, amelyek lényeges problémákat céloznak meg, példaértékűek lehetnek a gyülekezet tagjai és a többi gyülekezet számára, ugyanakkor nem megvalósíthatatlanok.

1. Csökkentsük a gyülekezetben keletkező hulladék mennyiségét!

Magyarországon az évente keletkező települési szilárd hulladék mennyiségét 4,6 millió tonnára becsülik, ami azt je-

lenti, hogy az országban egy főre évente 460 kg hulladék jut. A rendszerváltás óta különösen a csomagolóanyagok mennyisége nőtt jelentősen. Egyre kevesebb a visszaváltható üveg, egyre több az egyszeri használat után a szemétkerülő pillepalack, alumíniumdoboz, nejlon és műanyag-csomagolás. A szervezett keretek között történő hulladéklerakás és a hulladékégetés is komoly környezeti terhet jelent. Sokkal jobb megoldás a szelektíven gyűjtött egyenmű anyagok újrafeldolgozása, ám ez is rengeteg szállítással, energiafelhasználással, és ebből következően környezet-szennyezéssel jár. Szép tőlünk, ha a pillepalackokat a szelektív gyűjtőedénybe dobjuk, de sokkal jobb, ha úgy alakítjuk szokásainkat, hogy a gyülekezetben – és otthon – ne kelljen újra és újra a pillepalackok megfelelő elhelyezéséről gondolkoznunk. Jó lenne, ha a gyülekezet nem vásárolna pillepalackokba töltött italokat. Ha újratölthető műanyagpalackba csomagolt ásványvizet vásárolunk (ami nem könnyű, de megoldható feladat), akkor sokkal kevésbé szennyezzük a környezetet. Ennél már csak egy jobb megoldás van, ha felismerjük, hogy Budapesten a csapból jó minőségű ivóvíz folyik. Ezt tea és szörpkészítéshez is lehet használni. Szörpöt természetesen – amíg lehet – visszaváltható üvegben vásároljunk! Sokan talán idegenkednek a csapvíztől, de ha 25 évnél idősebbek, gondoljanak vissza arra, hogy 20 évvel ezelőtt mennyi ásványvizet fogyasztottak. Pedig az ivóvíz minősége azóta nem romlott, csak az ásványvizekre fordított reklámköltségek növekedtek. Akinek még ez az érv sem elég, azt talán meggyőzi, hogy jobb amerikai éttermekben

terjed egy csodálatos környezetbarát eszköz: a vizeskancsó. A legelegánsabb vendéglőkben gyönyörű formájú kancsók vannak az asztalokon, szép metszett felirattal: Mi környezeti okokból nem rendelünk több ezer kilométerről ásványvizet. Örömmel hallottam, hogy az első őszi presbiteri ülésen az italkínálat csapvíz és visszaváltható palackban vásárolt ásványvíz volt. Csak így tovább!

### Komposztáljunk!

A 2006-os adatok szerint Magyarországon a kukákba kerülő hulladék 26 %-a volt szerves hulladék, de a nyári időszakban egyes településeken jóval meghaladta az összes hulladékmennyiség egyharmadát. Óriási előnyökkel járna, ha ez az irtatlan hulladékmennyiség nem lerakókra vagy égetőkbe kerülne, hanem a kertek, parkok, szántóföldek talaját javítaná! Az Európai Unió is szigorú előírásokkal próbálja rávenni a tagállamokat, hogy a szerves hulladékok minél nagyobb részét komposztálják. A kelenföldi gyülekezetben a legnagyobb mennyiségű komposztálható szerves anyagot a lehullott levelek, gallyak, az oltárról lekerülő száradt virágok jelentik, de a lelkészlakások konyhai hulladéka is gazdagíthatná a komposztot.

Komposztanak azt a földszerű, sötétbarna színű anyagot nevezzük, amely szerves hulladékokból, főképpen növényi maradványokból mikroorganizmusok, gombák és más talajlakó élőlények tevékenységének hatására jön létre. Aki komposztál, annak kukájában sokkal kevesebb lesz a szemét, kertjének talajában pedig sokkal több a tápanyag, hiszen a komposztálás lényege éppen az,

hogy a szerves hulladék értékes talajjavító anyaggá alakul. A gyülekezet nagy előnye, hogy saját kerttel rendelkezik, így a komposztálható anyagot nem kell városszéli komposzttelepre szállítani, ami benzinfogyasztással, helyi légszennyezéssel járna, és a szén-dioxid kibocsátás miatt a globális felmelegedéshez is hozzájárulna.

A komposztálás mesterségét most nem részletezem, akik belekezdtek, egyöntetűen állítják, hogy nem ördögöség. Csak kell találni a kertben egy árnyékos helyet, ahol a talajra komposztkeretet tehetünk. A célnak megfelel a deszkából vagy lécekből házilag ácsolt komposztkeret is. A szerves anyag gyorsabb lebomlását segíti, ha a komposztálható ágakat, gallyakat felaprítjuk. Ehhez Kelenföldön elég egy metszőolló, egy fűrész és egy balta. Ezenkívül szükség lehet ásóra, lapátra, vasvillára, öntözőkannára és talicskára. Az előnyökhez képest igazán nem nagy beruházás! Ha a komposztálók néhány alapszabályt betartanak – a legfontosabb, hogy húst nem szabad a komposztra dobni – akkor semmiféle bűzre, kellemetlenségre nem kell számítani, a komposztálóhely látvány és illat szempontjából is szépen beilleszkedik a kertbe.

Ezek az első javaslataink. Munkacsoportunknak még bőven vannak ötletei. Ha lesz érdeklődés, akkor legközelebb a kérekpártároló kialakításának jelentőségéről írunk.



Gadó György Pál

## ÉS AKKOR JÖN SZENT PÉTER A KULCSOKKAL... ... ÉS KINYITJA A MENNYORSZÁG KAPUJÁT

Sokszor hallunk így kezdődő vicceket, de én sokáig nem gondoltam arra, hogy a „szentpéteres” viccek főszereplője azonos azzal a Péterrel, akit a Bibliából leginkább a vízen járás, vagy a tagadás után megszólaló kakas történetéből ismerünk.

Az elmúlt években kezdődött az a sorozat, amelyek alkalmával *Blázy Árpád* lelkészünk Pétert ismerteti meg velünk vetített képek és igehirdetés segítségével. Az első évben a nagy halfogásról hallottunk („emberhalásszá teszlek”). Bár alkalmatlannak tartjuk magunkat, mi is emberhalászok lehetünk. Azután a vízen járás (amint nem tekint Péter Jézusra, elmerül) története került sorra.

Az idei böjtben a hagyomány folytatásaként Mt 16,13–23 alapján Péter vallástételéről hallottunk. A vetített képeket látva elgondolkozhattunk a helyszínválasztáson. Jézus tanítványaival egy kieső helyre vonult el, ott tette fel nekik a kérdést: kinek mondotok engem? Mi is megkérdézhajjuk magunktól, kinek látja a mai ember Jézust, ki-

nek látom én?

A következő estén Péter válaszára figyeltünk: te vagy a Krisztus, az élő Isten fia. Ezt nem a hús-vér ember mondja, hanem Isten lelke mondatja veled, válaszol Jézus. Te kőszikla vagy, rád építem az egyházamat, pedig nem vagy kiemelt ember. Neked adom a kulcsokat, amelyek a mennyország és a pokol, a magasság és a mélység kulcsai.

A harmadik estén hallottak már egy újabb Pétert mutatnak: Jézus szenvedéseiről hallva felkiált: Isten mentsen, Uram, ez nem történhet meg veled! Távozz tőlem, Sátán, válaszol Jézus.

Ki is Péter? Kőszikla, akire Isten az egyházat építi? Sátán? Egy történeten belül kétféle Péterrel találkozunk. Bennünk is egyszerre élhet a jó és a rossz. Láthatjuk, hogy Péter is esendő volt, Isten mégis felhasználta őt. Nekünk sem kell kiválasztottnak lennünk, hogy őt szolgáljuk. Isten kegyelme, hogy hihetünk, meghallhatjuk az ő hívását.

Várjuk a sorozat folytatását!

*Mády Rezsőné*

## AZ ELSŐ EVANGÉLIKUS FELSOÓKTATÁSI INTÉZMÉNY

A protestantizmus nehéz évtizedeiben gyakran zárva maradtak Magyarországon a korábban már megnyitott evangélikus felsőoktatási intézmények. A XVII–XVIII. századi, protestáns alapítású, királyi részen létrejött felsőbb iskolák jó ideig nem adományozhattak semmilyen tudományos fokozatot – ez kizárólag az uralkodói ellenjegyzéssel felállított (ka-

tolikus) intézmények joga volt. Nem szorol különösebb magyarázatra, hogy az osztrák abszolutizmus miatt próbálta foggal-körömmel megakadályozni a protestáns értelmiségi réteg megerősödését. Az első evangélikus kvázi felsőoktatási intézmény az Eperjesi Evangélikus Akadémia volt. *Johann Bayer*, az áldozatos cipszer rektor munkálkodása

folytán számos gazdag nemes és polgár adta nevét és pénzét az új iskolához. A gyűjtés hallatlanul sikeres volt, az épületet kevesebb mint két év alatt felépítették. 1667. október 18-án megkezdődött az oktatás, az intézet első igazgatója *Samuel Pomorius* lett. Az akadémia, habár nem adományozhatott tudományos címet, a becsmérő üzenetek ellenére mégis magasabb színvonalú ok-

tatást biztosított, mint egy gimnázium (voltak ugyanis külön filozófiai és teológiai osztályai) – ennél többnek azonban *I. Lipót* császár nem volt hajlandó elismerni. A folyamatos zaklatások és ellehetlenítés miatt végül az akadémia pár évtizeden belül teljesen elsorvadt és bezárt.

*Szávay László*  
hatodéves hallgató gyűjtése

## HÍREK, ESEMÉNYEK

Június folyamán a hétfői bibliakörösök egy csoportja meglátogatta a székesfehérvári testvérgyülekezet nyugdíjas körét. A nap folyamán ellátogattunk Fehérvárcsurgóra, ahol megtekintettük a Károlyi kastélyt, Amerigo Tot szülőházát, illetve az evangélikus templomot is.

A szeptemberi LMK (Lelkészi Munkaközösség) keretében a Budai Egyházmegye lelkészei megválasztották LMK-elnöknek gyülekezetünk lelkészét, Blázy Árpádot. Sok erőt kívánunk ehhez a munkájához is.

Várjuk gyülekezetünk kismamáit/babáit a kismamakörbe, amely az idei tanévben minden hó második keddjén lesz. Az idei témánk: „Amiről a fák mesélnek”. Minden hó negyedik keddjén pedig játszóházat tartunk.

Október 19–21. között templomszentelési emlékünnepeinken tartalmas programokkal várjuk a kedves testvéreket. A szombati gyermekdelutánon sok érdekes kézműves program mellett mesehallgatásra is lesz alkalom, illetve bátorítjuk a gyermekeket, hogy saját verssel, vagy

mesével nevezzenek be erre a délutánra. Érdeklődni Blázy Árpádnél lehet. (A teljes program a 20. oldalon található.)

A kisifjúság október 26-án Ócsára kirándul, ahol többek között megtekintik az ott lévő Árpád-kori műemlék templomot, illetve találkoznak az ottani református ifjúsággal.

Október 31-én délelőtt 11-kor istentiszteletet tartunk a Bocskai úti templomunkban. Ugyanezen a napon este 18 órától közös istentiszteletet tartunk a református testvérekkel az Ildikó téri református templomban.

November 1-jén 17 órakor megemlékező istentiszteletet tartunk a Farkasréti templomunkban (Németvölgyi út 138.). Szeretettel várjuk azon testvéreinket, akik Isten vigasztaló igéje mellett, közösségben is szeretnének visszaemlékezni szeretteikre.

November 24-én délelőtt 11 órakor svéd nyelvű adventi istentiszteletet tartunk a Bocskai úti templomunkban.



December 9-én a 11 órakor kezdődő istentiszteleten a lempääläi gyülekezet kórusa fog szolgálni közöttünk. Igét hirdet: Mikko Oikarinen.

Ahogy eddig is volt, a kézimunkakör a karácsonyt megelőző időszakban, az adventi vasárnapokon vásárt tart.

Gratulálunk *Bartosné Stiasny Éva* testvérünknek, akinek augusztus 20-a alkalmából a Magyar Köztársasági Arany Érdemkeresztjét adta át a köztársasági elnök. Éva néni naplószerű visszaemlékezése *Háborúban békeességben* címmel olvasható, melyben a gyermekmentő lelkesnek, *Sztehlo Gábornak* a közvetlen munkatársaként írta meg élményeit.

Szeretettel köszöntjük az új gyerekbibliai körös segítőt, *Holczinger Ildikót*, *Petró Enikót* és *Zacher Edinát*, akik a vasárnap délelőtti istentisztelet alatt foglalkoznak a gyerekekkel.

Szeretettel hívjuk és várjuk a confirmandus korú gyermekeket **konfirmációi előkészítőre.**

## MEGHÍVÓ

**Szeretettel hívjuk és várjuk a confirmandus korú gyermekeket konfirmációi előkészítőre.**

**Az első alkalom időpontja: 2007. október 5., péntek 16 óra helye: tanácsterem**

**Az alkalmak (ettől kezdve) minden pénteken ugyanebben az időpontban lesznek.**

**Jelentkezni lehet: Blázy Árpád lelkésznel illetve a Lelkeszi Hivatalban**

**Elérhetőségek: ✉: [marty.blazy@lutheran.hu](mailto:marty.blazy@lutheran.hu)  
☎: 385-0244; 361-2159; 06-70/571-1685**

## 1928–2008

Ha az Úristen éltet bennünket, jövő őszszel ünnepeljük templomunk felszentelésének 80. évfordulóját. Sokan többszálon is kötődünk templomunkhoz. Talán itt kereszteltek, itt konfirmáltak bennünket, itt kötöttünk házasságot, itt keresztelték gyermekeinket, itt kaptunk bátorító üzenetet életünk nehéz időszakaiban. És ide tartozónak érezzük magunkat ma is.

Szeretnénk, ha a jövőre esedékes jubileumi ünnepséget méltó módon ünnepelhetnénk meg. Mint ahogy azt a testvérek figyelemmel kísérhették, évek óta folyik a templomunk és a hozzá kapcsolódó épületek külső tatarozása. Bizo-

lódó épületek külső tatarozása. Bizo-

nyára azt is sokan tudják, hogy a hátsó fronton még jelentős rész áll felújítás előtt. Ahhoz, hogy körbeérjünk a teljes épületen és befejeződjön ez a munka, a következő esztendőre az elmúlt években elvégzettnél nagyobb munkát szeretnénk tervezni. Ehhez viszont a testvérek további áldozatvállalása is szükséges. Amikor hálásan gondolunk arra, hogy milyen sokan járulnak hozzá rendszeres anyagi támogatással a gyülekezet életének fenntartásához, más gyülekezetek gyakorlatából merítve olyan terv is megfogalmazódott, hogy jövő tavasszal külön *áldozati vasárnapot* tartunk, amikor nagyobb adományokkal támogathatjuk templomunk felújítási munkálatait.

Kérjük, hogy ezen a vasárnapon mindenki, akinek fontos a templomunk, akár rendszeresen, akár ritkán jár ide, járuljon majd hozzá ahhoz, hogy 2008 őszén a felújított templomban ünnepelhessünk.

Kérjük, hogy sem imádságainkban, sem pénzügyeink tervezésekor ne csak az „egyebek” kategóriájában tartsuk számon ezt a témát, hanem rangsoroljuk előre, és mindannyian valódi lehetőségünkhez mértén vegyünk részt a szükséges anyagiak előteremtésében! Azért adunk már most hírt erről a tervünkről, hogy mindannyian tudjunk előre készülni az áldozatvállalásra.

*Ittész András*

## GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

### Gyermekalkalmak

*Gyermekbibliakör:* a hó 1. vasárnapja kivételével vasárnaponként 11 órától három korcsoportban, az alagsorban.

*Gyermek-istentiszteletek:* karácsony, húsvét, pünkösd első napján, 11-kor a gyülekezeti teremben. *Blázy Árpádné*

*Gyermekmegőrzés:* a vasárnapi 11 órai istentisztelet alatt, 0–3 éves korig.

*Nemes Ildikó és munkatársai*

### Hittanórák

*Gyülekezeti hittan:*

Bocskai út: péntek, 16–17 óra, 1–6. o. két csoportban – *Blázy Árpádné, Szávay László*

Farkasrét: szerda, 18.00 – *Basa István, Szávay László*

*Konfirmációi előkészítő:*

péntek, 16.00 – *Blázy Árpád*

*Óvodai hittan:*

Siroki úti Óvoda: péntek, 9.30: kisebbek, 10.00: középsősök, 10.30: nagyobbak – *Blázy Árpádné*

*Általános iskolai hittanok:*

Gárdonyi G. Ált. Iskola: péntek, 13.30 – *Blázy Árpádné*

Bárdos Lajos Ált. Iskola és Gimnázium: szerda, 14.00 – *Blázy Árpádné*

*Gimnáziumi hittanok:*

Szent Margit Gimnázium: csütörtök, 7.00 – *Joób Máté*

Szent Imre Gimnázium: kedd, 14.00 – *Blázy Árpád*

### Cserkészlet

*Hétfőn 15.15:*

Fű őr – vezető: *Némethy Piroska*

*Kedden 17.30:*

Farkas őr – vezető: *Bence Doma*

*Pénteken 17 órától:*

Sas őr – vezető: *Bence Győző*

Pitypang őr – vezető: *Konkoly Csenge*  
Kullancs – vezető: *Gulácsy Horváth Ákos*

### Ifjúsági alkalmak

*Kisifji*: péntek, 17.30, gyülekezeti terem  
– *Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Szávay László*

*Ifjúsági óra*: péntek, 19.00, gyülekezeti terem – *Abaffy Zoltán, Joób Máté*

*Színjátéskör*: hétfő, 19.00, tanácsterem – *Abaffy Zoltán*

*Felnőtt ifjúsági*: hétfő, 19.30, gyülekezeti terem – *Joób Máté*

### Bibliaórák

*Nyugdíjasok bibliaórája*: hétfő, 10.00, gyülekezeti terem – *Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Joób Máté*

*Gyülekezeti bibliaóra (bibliaiskola)*: szerda, 18.00, gyülekezeti terem – *Blázy Árpád*

*Házaspáros-kör*: hó 2. péntek, 20.00, tanácsterem – *Blázy Árpád*

*Pároskör*: megbeszélés szerint – *Joób Máté*

### Zenei alkalmaink

*Zenekari próba*: szerda, 19.30, tanácsterem – *Bence Gábor*

*Énekkari próba*: csütörtök, 19.00, tanácsterem – *Bence Gábor*

### Kismamaklub

Minden hó második keddje 10–12 óra, alagsori gyülekezeti terem – *Blázy Árpádné*

### Játszóház

Minden hó negyedik keddje 10–12 óra, alagsori gyülekezeti terem – *Joóbné Imrik Eszter és Benyó Zsuzsa*

### Egyéb havonkénti alkalmak

*Kézimunkakör*: minden hó 2. hétfője – *Blázy Árpádné*

*Imaközösség*: hó 1. csütörtök, 20.00, gyülekezeti terem, és a vasárnapi 11 órai istentisztelet előtt fél órával – *Győríné dr. Drenyovszky Irén*

*Diakóniai közösség*: szeretetvendégségek előtt, gyülekezeti terem – *Mády Rezsőné, Missura Tiborné és Joób Máté*

*Szeretetvendégség*: minden hó 1. szombat, 17.30 – *Blázy Árpád*

*Katechetikai bizottság megbeszélése*: negyedévente – *Blázy Árpád*

### Egyéb alkalmak

*Adventi délután*: advent 1. vasárnapját megelőző szombat, 15–17 óra, alagsori gyülekezeti terem

*Farsangi együttlét*: böjti időszak, megbeszélés szerint

*Húsvéti kézműves délután*: virágvasárnapot megelőző szombat, délután 15–17 óra – *Blázy Árpádné*

*Az alagsori helyiségek (gyülekezeti terem, klub) a Magyar István utca felől közelíthetők meg, a tanácsterem a Bocskai út felől.*

Szeretettel hívjuk a gyülekezet házaspárjait a *házaspáros körre*, amely idén is a szokott időben, azaz minden hónap második péntekjén, este 8 órától lesz, a tanácsteremben. Az idei (2007–2008-as) tanév témája a „Zsidókhöz írt levél”. Ezt a kevésbé ismert bibliai iratot szeretnénk közösen körbejárni, átgondolni, és megkeresni mindazt, amit ezen keresztül ma üzen nekünk a Mindenható Isten. Szeretettel hívjuk és várjuk tehát a házaspárokat erre az alkalomra (is).

## Evangélikus szaknévsor

Próhle Gergely országos felügyelő és a Luther Kiadó kezdeményezésére **Evangélikus szaknévsor** összeállítása készül. A szaknévsor segítséget szeretne nyújtani az evangélikus vállalkozóknak, hogy a lehető legszélesebb körben ismertté válhassanak legfőbb adataik, így nagyobb mértékben részesülhessenek az evangélikus gyülekezetek, intézmények megbízásaiból.

A szaknévsorba az adatlap kitöltésével lehet jelentkezni, amely beszerezhető a lelkészi hivatalban, illetve kitölthető az interneten is az alábbi címen:

[www.lutheran.hu/z/portal/szaknevsor](http://www.lutheran.hu/z/portal/szaknevsor)

### Kisgyermekes családok figyelmébe!

Mit tegyek, mert gyermekem nem tudja végigülni az istentiszteletet? – hangzik szinte minden szülő részéről a kérdés. Gyülekezetünkben évek óta működik a 11 órakor kezdődő istentisztelettel párhuzamosan a gyermekmegőrzés a templom melletti tanácsteremben. Közösségünk fiataljai lelkesen várják a játszani kész gyerekeket. Szeretnénk ezt a szolgálatot megújítani! Új hangfalakat szerezünk, hogy az istentiszteletet jobban lehessen hallani a tanácsteremben, és folyamatban van az a tervünk is, hogy a gyermekeik miatt a teremben maradó szülők kivételével követhessék az istentiszteletet.

## GYŰLEKEZETI HÉTVEGE

2007. október 19–21.

### Október 19. péntek

18 óra

- Nyitó áhítat: *Blázy Árpád*
- Előadás: *Biblia: a könyv, amely olvas engem – Fabiny Tamás* püspök
- A gyülekezeti textíliákról készült kiállítás megnyitója. A kiállítást rendezte: *Schermann Ákos*

20:30

- Teaház *Fabiny Tamással – Nincs tabu téma*

### Október 20. szombat

16–18 óra

- *Mesekirakó* – Kézműves és gyermekprogram a gyülekezeti teremben – *Blázy Árpádné és Szávay László*. Mesét mond: *Kántor Zsuzsa*

18 óra

- Egyházzenei hangverseny  
*Mekis Péter* – orgona, *Laborfalvi Soós Béla* – ének, *Bátki Hedvig* – oboa, és a gyülekezet ének- és zenekara. Vezényel: *Bence Gábor*. Igét hirdet: *Joób Máté*

20 óra

- Klubest – *Ittész András*

### Október 21. vasárnap

11 óra

- Ünnepi istentisztelet – Igét hirdet: *Fabiny Tamás* püspök

12:30

- Közös ebéd

14.00

- Az ünnepi sorozat zárása

## GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL



*Az idén konfirmáltak:  
Berentei Balázs, Berentei Anna, Blázy Márta,  
Csuka Bálint, Formanek Tamás, Harmati  
Béla, Harmati Dóra, Ittész Eszter, Koronczai  
Bence, Léb Franciska, Olescher Domonkos,  
Pálfi Zoltán, Prőhle Orsolya, Szabó Viola,  
Vajda Mónika, Végh Anna, Zacher Viktor  
és Zala Luca Borbála*



*Játszóház az alsagsori teremben*

### Gyülekezeti csoport Erdélyben:



*A Szent Anna tónál*



*Hógolyózás Brassó-Pojánán*



*Csoportkép Brassó főterén*



*Fiatal családok kirándulása Tökön – a kicsik*



*Felnőtt ifjúsági kirándulás a budai hegyekben*



Tavaszi gyülekezeti hétvége Balatonszárszón

### TELEFONSZÁMOK

<i>Lelkési hivatal</i>	361-2159
<i>Joób Máté igazgató lelkész</i>	385-0820
<i>Blázy Árpád lelkész</i>	385-0244
<i>Blázy Árpádné beoszt. lelkész</i>	385-0244
<i>Schulek Mátyás</i>	
<i>diakónus lelkész</i>	337-8371
<i>Ittés András felügyelő</i>	209-4259
<i>Kotsis Domokos</i>	
<i>másodfelügyelő</i>	386-9626
<i>Sass János másodfelügyelő</i>	361-1493
<i>Bence Gábor kántor</i>	208-3779
<i>Sutyinszki Katalin egyházi</i>	385-0600

### HIVATALI REND

**A lelkési hivatal nyitva tartása:**

Hétfő–péntek 9–13 óra,  
szerda 17–19 óra

**Lelkészek beosztása:**

*Joób Máté:* hétfő, csütörtök 10–12 óra

*Blázy Árpád:* kedd, péntek 10–12 óra

*Blázy Árpádné:* szerda 10–12 óra  
és 17–19 óra

### CSALÁDGONDOZÓ IRODA

Cím: Budapest, Fraknó u. 32.,  
tel.: 203-8365  
kedd 14–17 óra között *dr. Erdődy Tiborné*

### KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus  
Egyházközség ingyenes lapja.  
1114 Budapest, Bocskai út 10.  
E-mail: [kelenfold@lutheran.hu](mailto:kelenfold@lutheran.hu)  
Web: <http://kelenfold.lutheran.hu>

**Megjelent 1300 példányban. Egy példány előállításának költsége 120 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.**

Felelős kiadó: *Ittés András*  
Szerkesztők: *Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ittés Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet*  
Olvasószerkesztő: *Bence Judit*  
Technikai munkatárs: *Ruzicska Péter*

Szerkesztőségi ügyekben kereshető  
*Ittés Szilvia* 209-4259, [ittzes@freemail.hu](mailto:ittzes@freemail.hu)  
Tördelés: *Luther Kiadó*  
Nyomás: *Rózsa Nyomda*